

İŞÇİLERİ KİM TAHRİK EDİYOR?

Aydınlık Gazetesi, 3 Kasım 2020

Yıldırım Koç

Dünkü yazımın başlığı “Büyük Tehlike: Ücretler Daha da Düşürülecek mi?” idi. Yazım yayımlanır yayımlanmaz, değerli arkadaşım Mehmet Selçuk Ünal'dı bana şu iletiyi gönderdi:

“Bugünkü ve son yazılarınızdan anladığım kadarıyla başka çaresi kalmadığından emperyalizm emekçileri ayağa kaldırmak ve Türkiye’deki AKP iktidarını yıkabilmek için tezgahını kurmaya çalışıyor. Bu iki yanı keskin bıçağı nasıl göze aldıkları ise çok düşündürücü. Belki de zaten kaybettiklerini anladılar. Kaybederlerse süre öne çekilecek. Buna razı oldular. Peki Türkiye işçileri, işverenleri buna razı olacaklar mı? Siz razı olmasınlar diye savaşıyorsunuz. Özetlersem. Emperyalizmin Türkiye İşçi Sınıfını ayartarak İktidarı devirmeye çalışacağı düşüncesi geçerli olabilir mi?”

Kendisine kısa bir yanıt ilettim. Ancak bu önemli konuyu ayrıca ele almanın yararlı ve gerekli olduğunu düşünüyorum.

EMPERYALİZMİN POLİTİKALARI

Türkiye gemisine yönelik saldırılar giderek daha da şiddetleniyor. Ülkemiz gerçekten bir kurtuluş savaşı veriyor. Birden çok cephede mücadele ediliyor. Devletimizin uyguladığı bu politikalar Türkiye’nin varlığını sürdürebilmesi ve gücünü daha da artırabilmesi için son derece önemli.

Emperyalizm saldırısını yalnızca PKK ve FETÖ gibi taşeronlar aracılığıyla sürdürmekle kalmıyor. ABD, Fransa, vb. doğrudan cephede yer alıyor. Ancak emperyalizm, ülkemiz içindeki dengeleri ve çelişkileri de yakından izliyor ve bunlardan yararlanmaya çalışıyor.

Bizler iç cepheyi sağlam tutmaya çalışıyoruz. Emperyalist güçler, birçok durumda ilerici veya solcu gözükken unsurları, kendisini muhafazakar ve milliyetçi diye nitelendiren bazı sağcıları ve bazen de patronları da kullanarak, iç cepheyi parçalamaya çaba gösteriyor, Türkiye’nin gücünü zayıflatmayı amaçlıyor.

12 Eylül darbesi öncesini yaşayanlar, 1975 yılından itibaren Türkiye’de yaşanan iç savaş koşullarında emperyalistlerin ve onların bilerek veya bilmeyerek aleti olanların rolünü ve etkisini bilirler.

Emperyalist güçler, ülke içindeki çelişkileri değerlendirdiklerinde, sınıf mücadelesine de dikkat ederler.

Şili’de Allende’nin devrilmesi sürecinde, Polonya’da Dayanışma Sendikası’nın yönlendirilmesinde hep ABD emperyalizmini görürsünüz.

Türkiye’de de böyle bir tehlike var.

Türkiye’de gelir getirici bir işte çalışanların yüzde 70’i işçi ve memurdur. Nüfus içinde işçilerin, memurların ve işçi/memur emeklilerinin ve işçi olmak için çırpınan işsizlerin oranı daha da yüksektir. O zaman, Türkiye’yi zayıflatmak isteyenlerin ana amaçlarından biri, bu kitleyi devlete karşı harekete geçirmek, ülkede çıkar farklılıklarını çıkar çatışmasına dönüştürmektir.

EMPERYALİZMİN GÜCÜ NEYE YETER?

Emperyalistler kitle hareketi yaratamaz. İnsanlar hayatlarından memnunsal ve geleceğe umutla bakıyorsa, hiçbir güç işçi kitesini eyleme sürükleyemez.

Ancak eğer insanlar hayatlarından şikayetçiysel ve arayış içindeysel, onları belirli ölçüde yönlendirmek mümkündür. Diğer bir deyişle, tepkinin maddi koşulları oluşmadan hiçbir kitle eylemi gelişmez. İnsanlar, oturdukları minder tutuşuyorsa ayağı fırlarlar. Kitle tepkisinin maddi koşulları oluşmuşsa ve bu potansiyeli yönlendirme gücü olan unsurlar oyuna gelirse, emperyalistlerin çabaları başarıya ulaşır.

KİTLE EYLEMLERİNİN MADDİ KOŞULLARI VAR MI?

Türkiye’de yıllardır yaşadığımız ekonomik kriz, kovid-19 virüsünün etkileriyle birlikte tahribatını artırdı. İnsanlar tepkili.

Burada ülke içindeki bazı güçlerin tavrı öne çıkıyor.

İşçileri tahrik eden, emperyalistlerin oyununa geliyor demektir.

İşçileri kim tahrik ediyor? Komünistler mi, anarşistler mi?

Hayır.

İşçiyi tahrik eden, gözleri kendi menfaatlerinden başka bir şey görmeyen bazı işveren çevreleri.

İşçiyi tahrik edip kitle eylemlerine sürükleyenler, işçinin kıdem tazminatına, işçinin emeklilik hakkına, işçinin iş güvencesine saldıranlar.

O zaman, benim aklıma gelen şu: Emperyalistler tabii ki Türkiye’yi zayıflatmak için iç çelişkileri iç çatışmalara dönüştürmek isteyecekler. Burada onlara yardım eden kim? İşçi haklarını ortadan kaldırmak için bazı milletvekillerini etkileyerek Meclis’e kanun teklifi verdiren işverenler. Bu kanun teklifinde yer alan düzenlemeleri yıllardır talep edip, fırsatı ganimet bilip, mevcut koşullardan yararlanarak işçi haklarına göz koyan patronlar.

Emperyalistlerin işbirlikçilerini iyi tanıyalım.

Bugün işçi haklarına saldırı, iç cepheyi ve Türkiye’yi zayıflatmaktır. İşçi haklarına saldırıya karşı işçilerin göstereceği haklı tepkiden yararlanmak isteyen güçlerin başında da emperyalizm gelmektedir. İşçi sınıfını tahrik edenler emperyalistlerin oyununa gelmektedir.

Bir kişi veya sınıfın millici olup olmadığına karar verirken, böylesine kritik dönemlerde bu konuda takınılan tavra bakmak gereklidir. Bugün milliciliğin ölçütü, iç cepheyi sağlam tutmak, iç cepheyi parçalamaya kalkanlarla mücadele etmektir.